

„ხმა ქართველი ქალისას~ მესამე ნომრის შესახებ

სიხარულით გაცნობებთ ჩვენი ყოველწლიური სამეცნიერო-პუბლიცისტური ჟურნალის მესამე ნომრის გამოცემას, რომელიც თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გენდერის კვლევების სამაგისტრო პროგრამის ბაზაზე შეიქმნა. კიდევ ერთხელ სიამაყით აღვნიშნავთ, რომ ჩვენი ციფრული ჟურნალი საქართველოში პირველი გამოცემაა ფემინიზმისა და გენდერის კვლევებში და ის ადგილობრივი თემატური ცოდნის წარმოებასა და გავრცელებას ემსახურება.

ჟურნალის მეორე ნომრის გამოსვლიდან (2018), ჩვენს გარშემო უამრავი რამ შეიცვალა, როგორც ყოველდღიური პრაქტიკაში, ისე პოლიტიკური თვალსაზრისითაც. ცხოვრების პანდემიურმა პირობებმა, ახალი პოლიტიკური დღის წესრიგის საჭიროება გამოკვეთა, რომელშიც ტრადიციული პატრიარქალური და კაპიტალისტური ძალაუფლებრივი მიმართებები გადაიხედებოდა და რომელიც ერთ-ერთ საბაზისო პრინციპად გენდერულ სამართლიანობას აღიარებდა. წინამდებარე ნომერში წარმოდგენილ სტატიებში გენდერული სამართლიანობის მიღწევისთვის არსებული გამოწვევები მრავალმხრივ არის დანახული და გაანალიზებული. ქალთა ეკონომიკური და კულტურული ჩაგვრის პრაქტიკებიდან ქალის სხეულის განივების პრობლემებამდე, მათი ისტორიული თუ თანამედროვე ასპექტების გათვალისწინებით. წარმოდგენილი ტექსტები დაფუძნებულია გენდერის სამაგისტრო პროგრამის სტუდენტთა და კურსდამთავრებულთა მიერ განხორციელებულ კვლევებზე და, თემატურთან ერთად, მეთოდოლოგიურ მრავალფეროვნებასაც გვთავაზობს.

გიგა კარაპეტიალის სტატია „ფემინისტური ბრაზი ზრუნვის შრომის არაღიარებაზე“ ქალთა ცხოვრების იმ უხილავ და მოუხელთებელ ასპექტზე ამახვილებს ყურადღებას, როგორცაა ზრუნვის და საოჯახო შრომა. ქალების ცხოვრების შემადგენელი ეს დროითი და ფიზიკური მოცულობით, ალბათ, ყველაზე დიდი და დამლელი ნაწილი დღემდე უხილავი და გაბუნებრივებულია ნეოლიბერალური ეკონომიკური სისტემისთვის. ამ შრომის პოლიტიკური ლინზებით დანახვა და აღიარება ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ფაქტორი იქნებოდა გენდერული სამართლიანობის მიღწევის გზაზე.

მაია ჩიტაიას სტატია „ეკონომიკური ჩაგვრის გენდერული ჩრდილები: მემკვიდრეობის გადანაწილების ძალაუფლებრივი ასპექტები“ გენდერული ჩაგვრის კიდევ ერთ, ეკონომიკურ ფაქტორზე ამახვილებს ყურადღებას და ქონებრივი მემკვიდრეობის ვაჟიშვილისთვის გადაცემის სოციალურ პრაქტიკას ქალთა ეკონომიკური ჩაგვრის ფორმად განიხილავს. ავტორი თვისებრივი კვლევის ფარგლებში აკვირდება ქალების მემკვიდრეობიდან გამოთიშვის წინაპირობების და ოჯახის სტრუქტურაში ძალაუფლებრივი ურთიერთობების წარმოშობა/კვლავწარმოების პრაქტიკებს.

მაგდა საგინაშვილისა და ნინო ცქიფურიშვილის სტატიები ქართული ფემინისტური წარსულის გააზრებისკენაა მიმართული და მეცხრამეტე და მეოცე საუკუნეთა მიჯნაზე ქართველი ფემინისტი ავტორების ცხოვრებასა და ტექსტებს აანალიზებენ. ერთი მხრივ ჩვენ შეგვიძლია თვალი გავადევნოთ ბაბილინა ხოსიტაშვილის მიერ განვლილ გზას დიასახლისობის კვალდაკვალ დამოუკიდებელი ავტორობისკენ და მის მაგალითზე დავინახოთ მე-20 საუკუნის დასაწყისის კონტექსტში ქალისთვის მწერლად და პუბლიცისტად შედგომის სირთულეები. მეორე მხრივ, ქართველი, ფე-

მინისტრი მწერალი ქალების მიერ 1880-1927 წლებში გამოქვეყნებული მოთხრობების მაგალითზე დავაკვირდეთ განმანათლებლური იდეების ფონზე, როგორ წამოიწია ტექსტებში ქალთა ემანსიპაციის საკითხებთან შეჭიდულმა სექსუალობის თემამ.

თამარ ბერიას ტექსტი ეძღვნება გენდერირებული სილამაზის სტანდარტების გავლენებს ქალებში თვითის შექმნასა და სხეული ხატის ჩამოყალიბებაზე. ჩაღრმავებული ინტერვიუებისა და ავტოეთნოგრაფიის მეშვეობით ავტორი ცდილობს ქალების სხეულების შესახებ არსებული მავნებლური სტანდარტებისა და მათი გავლენების შესახებ არსებულ ინფორმაციას მოუყაროს თავი, დაუკავშიროს ის ფემინისტურ თეორიებს და შექმნას ერთგვარი რესურსი, რომელიც ქალებს, სხეულებრივი შფოთვის რაციონალიზებასა და სახელდებაში დაეხმარებოდა.

მარი მჭედლიშვილის ნაშრომში გაანალიზებულია ქალების როლი მშვიდობის მშენებლობის პროცესში, ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის მაგალითზე. კერძოდ, თუ რა წარმატებებს მიაღწიეს ქალებმა წლების განმავლობაში მშვიდობის მშენებლობისა და კონფლიქტის ტრანსფორმაციის პროცესებში. ამასთანავე, ხაზგასმულია იძულებით გადაადგილებული ქალების მნიშვნელოვანი როლი შერიგების პროცესებში, რომლებიც გვევლინებიან არა მხოლოდ როგორც კონფლიქტის მსხვერპლები, არამედ როგორც აგენტები ცვლილებებისთვის.

სარედაქციო კოლეგია მადლობას უხდის ავტორებს თანამშრომლობისთვის და განუული შრომისთვის. ვიმედოვნებთ, რომ წინამდებარე ნომერში წარმოდგენილი ტექსტები და ცოდნა თავის უნიკალურ წვლილს შეიტანს გენდერულ სამართლიანობაზე ორიენტირებული პოლიტიკური დღისწესრიგის ფორმირებაში.

გულწრფელ მადლობას ვუხდით აგრეთვე ქალთა ფონდს საქართველოში და ეროვნულ სამეცნიერო ბიბლიოთეკას თანამშრომლობისა და მხარდაჭერისათვის!

სარედაქციო კოლეგია:

ანი გოგბერაშვილი

თამთა თათარაშვილი

ლანა მუშკუდიანი